

Kurjer Łódzki

Dziennik polityczny, społeczny i literacki

CENA PRENUMERATY: w Łodzi z odnośnikiem do domu i na prowincji rocznie Mk. 21, półrocznie Mk. 10.50, kwartalnie Mk. 5.25, miesięcznie Mk. 1.75. Za granicą kwartalnie Mk. 6.

Wtorek, 9 października 1917 r.

CENA OGŁOSZEŃ: Na stronie I-ej i w tekście mk. 1.75 f. za wiersz pet. jedno-linowy. Nekrologia i Reklamy 75 f. za wiersz pet. Ogłoszenia zwyce. 50 f. za wiersz pet. Drobnia 25 f. za wyraz

Uwagde urządzających obchód Tadeusza
Kościuszki polecamy

popiersie Kościuszki

(naturalnej wielkości)

wykonane przez zaszczytnie znanego artystę - rzeźbiarza
Władysława Czaplińskiego.

popiersie i zamawiać można w administracji „Kurjera”,
Zachodnia 37.

Na Polską Macierz Szkolną
Kół: Rokickiego i Chojńskiego

„KORDJAN” dramat w 5 aktach
Juljusza Słowackiego

w Teatrze Polskim jutro t. j. w środę
o godz. 7 wiecz. **Bilety w kasie teatralnej.**

Loterja Klasyczna

na rzecz towarzystw kulturalno - oświatowych
CIĄGNIENIE JUTRO!

Zażegnane przesilenie.

Gabinetowi austriackiemu groziło ostre przesilenie, które mogło doprowadzić do upadku gabinetu dr. Seidlera, pomimo świetnego programu, jaki rozwijał premier austriacki o przedmiocie przyszłego wewnętrzного ustroju monarchii nadduńskiej, opartego na równouprawnieniu wszystkich ludów, wchodzących w skład Rzeszy Rakuskiej. Mowa posła Daszyńskiego, wygłoszona w izbie poselskiej parlamentu austriackiego imieniem Koła Polskiego przyjęta została przychylnie przez wszystkie stronnictwa. W całym parlamencie nastąpił nastrój przychylny dla rządu, zwłaszcza gdy poseł Daszyński oświadczył, że Koło polskie głosować będzie za prowizorium budżetowym wolennym i wszystkimi żądaniami rządu, po przyjęciu przezeń postulatów Koła. Postulaty te wszystkie stronnictwa parlamentu uznały za bardzo umiarkowane. Opinia publiczna w kołach parlamentarnych jest zdania, że żaden rząd nie może się uchylić od ich przyjęcia, gdyż w takim wypadku na niego spadłaby odpowiedzialność za uniemożliwienie parlamentowi pracy ustawodawczej.

To też zaraz po posiedzeniu izby poselskiej, zaprosił dr. Seidler posła Daszyńskiego, jako wiceprezesa Koła polskiego, pełniącego w tym tygodniu obowiązki prezesa na konferencję. Ponieważ wskutek złożenia mandatu przez dr. Łazarskiego i niemożności na razie dojścia do porozumienia co do jego następcy, Koło polskie uchwaliło, aby dwaj wiceprezesi: poseł Daszyński i dr. Głabiński, kolejno spełniali obowiązki prezesa.

Poseł Daszyński przyjął zaproszenie i zjawił się u prezesa ministrów, z którym dość długo konferował. Było to oficjalne zapoczątkowanie rokowań Koła polskiego z rządem. Następnie konferowało z prezesem ministrów całe przybydłum Koła polskiego.

Jako objaw pomyślny dla ostającego polepszenia sytuacji parlamentarnej w Austrii w sposób przychylny dla gabinetu dr. Seidlera, prasa wiedeńska zaznacza przebieg ostatniego posiedzenia komisji w sprawie nietykalności poselskiej. Cześć zgodzili się na odroczenie sprawy posłów, ufaskawionych przez cesarza Karola, a skazanych uprzednio za zdradę stanu. Dopuszczenie tych posłów do izby poselskiej, t. j. przywrócenie im mandatów, cześć stawiali za warunek popierania rządów dr. Seidlera. Jedynie klub południowo-słowiański zajmuje dotychczas stanowisko nieprzejednane i postanowił głosować przeciw finansowym żądanom gabinetu, oraz przeciwko wszystkim przedłożeniom rządowym.

W związku z zażegnanem przesileniem gabinetowym we Wiedniu pozostaje i załatwienie przesilenia w Koło polskie, które groziło rozluźnieniem jego zwartości, a tem samem i osłabieniem jego stanowiska, w parlamencie.

Wogóle ostatnie wiadomości napływające z Galicji, donoszą, że od bywa się tam rewizja poglądów politycznych społeczeństwa polskiego. Tworzy się obecnie nowa grupa tak zwanej pracy narodowej, która ma za zadanie obniżenia zbyt wygórowanych dążeń narodowych i zastanowienie się do warunków obecnej sytuacji międzynarodowej.

St. Ep.

Przemysł polski.

Każde państwo gospodarstwo swoje musi tak prowadzić, by z wytwórczości swej miało coś do sprzedania obcym, gdyż w przeciwnym razie groziło by mu bankructwo.

Na tej zasadzie polega handel zamienny w stosunkach międzynarodowych, aby w zamian tych, sprawdzanych od obcych towarów, których krajowi brak, wywozić do innych krajów nadmiar swych surowców lub wytworów krajowego przemysłu i tym sposobem równoważyć bilans własnego państwa.

W dawniejszych czasach Polska, jako kraj rolniczy, miała do wywozu nadmiar zboża i produktów rolnych, lecz w miarę rozrostu ludności i zmiany warunków w handlu międzynarodowym ziemiopłodami oraz produktami gospodarstwa rolnego, stosunki te przeobraziły się na niekorzyść naszego kraju.

Wpłynęły na to ułatwienie komunikacji lądowych i wodnych, dowozy z Ameryki i Rosji oraz zmniejszająca się nadmiar produkcji rolnej w naszym kraju, nie pozwalająca na znaczniejszy jej wywóz zagranicę.

Jeden morg ziemi rolnej może wyżywić tylko jednego człowieka.

Podług obliczeń statystycznych w Królestwie Polskim jest 12 milionów morgów ziemi rolnej, w tem jednak 2 i pół miliona pastwisk i nieużytków. Tak znaczny obszar nieużytków i pastwisk tłumaczy się polityką byłego rządu rosyjskiego, który nie tylko nie dopomagał do rozwoju gospodarstwa rolniczego w naszym kraju, lecz nadto celowo, w widokach polityki wewnętrznej, tamował go na wszelki sposób.

Przy przeprowadzeniu uwłaszczenia włościan, by rzucić zarzewie niezgody pomiędzy dwory i włościan, komisarze włościańscy w taki sposób regulowali stosunki, aby wyzyskać wszystkie przywileje, jakie za czasów pańszczyźnianych dwór udzielał włoścjanom na pogłębiecie rozdźwięku między dworem a chatą.

Tym sposobem powstały służebności, obciążające właściciela folwarku zobowiązaniem na korzyść włościan pomiędzy którymi poważną rolę odgrywały: dostarczanie im pastwisk i wstęp do lasu po opał, oraz materiał budowlany.

Z drugiej strony brak długoterminowego kredytu melioracyjnego nie pozwalał na podniesienie wydajności roli, która z każdym rokiem mniejsze wydawała plony.

Już w r. 1910 niedobór plonów w ziemiopłodach dochodził do znacznych rozmiarów, budzących obawę o wyżywienie wzrastającej wciąż ludności przy pomocy krajowych tylko zbiorów.

To było głównym powodem zwrócenia się wytwórczych kraju do przemysłu, co znów wpłynęło na rozrost miast.

Mylnem jest jednak mniemanie, by przedwojenny nasz przemysł polski rozwijał się tylko dzięki swobodnym stosunkom handlowym z Rosją i opanowan u przez przemysłową wytwórczość polską rynków rosyjskich. Przedewszystkiem stosunki nasze z

Rosją nigdy swobodnymi nie były. Rząd rosyjski z obawy, by cesarstwo, wskutek rozwoju przemysłu na królestwie rozległego państwa, nie zubożało, oraz, aby dać poparcie rozwijającemu się dopiero z powitaków przemysłowi rosyjskiemu, sztucznie tamował rozwój przemysłu Królestwa Polskiego.

Działo się to przy pomocy tak zwanych taryf różniczkowych na kolejach, obniżonych na sieci kolejowej cesarstwa, a podnoszonych w Królestwie. Uwydatniło się to szczególnie w rywalizacji dwóch wielkich ognisk przemysłowo-fabrycznych: Łodzi i Moskwy, zajętych przeważnie produkcją tkanin. Wytwórczość fabryk łódzkich, bardziej precyzyjna, bo oparta na wzorach i zdobycach techniki zachodu, początkowo, pomimo wysokich taryf kolejowych, skutecznie rywalizowała z wytwórczością moskiewską. Pod wpływem fabrykantów moskiewskich rząd rosyjski zaprowadził na kolejach taryfy w ten sposób uciążliwe, że ten sam towar, wyprodukowany w okręgu moskiewskim, przewożony do Królestwa płacił o połowę mniejsze stawki kolejowe, niż towar łódzki, wywożony do Rosji. Jedynie dzięki podniesieniu wytwórczości łódzkiej do znacznej precyzji, gustowi i wykończeniu, towary łódzkie mogły znajdować zbyt, rywalizując z towarami moskiewskimi. Lecz w miarę rozwoju i ulepszenia fabrykacji moskiewskiej, konkurencja stawała się coraz trudniejszą. Niezawodnie, gdyby nie wybuchła wojna, stosunek ten zwiększałby trudności konkurencji na niekorzyść Łodzi. Liczone się też z tem w naszych sferach fabrycznych coraz poważniej, a nawet przed wojną krążyły już pogłoski, że niektórzy z większych fabrykantów łódzkich noszą się z myślą przeniesienia swych fabryk do Rosji. Ostatnie lata przedwojenne dobitnie wykazały, w jak wielkiej zależności fabryki nasze pozostają od monopolistów rosyjskich, którzy zawiązani w syndykaty, dzięki protekcji rządu, monopolizowali w swoich rękach handel surowcami.

Wywóz materiałów surowych stanowił najpoważniejszą pozycję bilansu handlowego Rosji. Był czas, że syndykat „Prodmeta“ wstrzymywał zupełnie dowóz surowców na nasze rynki, by tym sposobem zmusić naszych fabrykantów do przyjęcia postawionych im warunków.

Przemysł tkacki i przedziałniczy Królestwa Polskiego już na kilka lat przed wojną zaczął odczuwać konkurencję przemysłu rosyjskiego, zwłaszcza fabryk słynnego Sawy Morozowa, którego zakłady, wskutek wprowadzenia znacznych ulepszeń technicznych, zaczęły zalewać rynek Królestwa towarami, w niczem nie ustępującymi wykonaniem i gatunkiem, wyrobom fabryk okręgu łódzkiego. Ogólnie orientował się naletywiec w tej sytuacji, a przemysłowcy polscy nie zabiegali o to, by dla naszego przemysłu wytworzyć znośniejsze warunki.

Dopiero w ostatnich latach przedwojennych otworzyły się oczy wielu przemysłowcom polskim, mniemając, że Rosja jest jedynym odbiorcą polskiej wytwórczości przemysłowej. Podczas wojny wyroby przemysłu polskiego całkowicie usunęły się z

rynków rosyjskich, które tym sposobem od nich odwykły.

Po wojnie odrodzony przemysł polski szukać będzie musiał nowych rynków zbytu i znaleźć je niezaawodnia. Rosja zbyt bogata jest w surowce, by nie potrzebowała dla ich nadmiaru ujęcia, które przedstawiają, jako najwygodniejsze, rynki zbytu w Polsce, sąsiadujące z nią bezpośrednio. Umiejętnie zawarte traktaty handlowe między Polską, niepodległą a Rosją otworzyć mogą dla naszej wytwórczości fabryczno-przemysłowej o wiele korzystniejsze warunki zbytu, niż miało to miejsce przed wojną.

Z drugiej strony otwórzają się dla naszego przemysłu rynki zbytu w innych krajach europejskich, potrzebujących po wojnie wielu przedmiotów, na których im teraz zbywa. Naturalnie, zależność ta będzie w wysokiej mierze od umiejętności i celowej działalności izb handlowo-przemysłowych, które się w Polsce utworzyć powinny i czego już początek zrobiono.

Państwo niemieckie zawsze będzie wdzięcznym polem zbytu dla naszej produkcji rolnej, która po uwolnieniu jej z krępujących więzów i gorliwym poparciem przez rząd polski znacznie podnieść może swoją wydajność. Dowodem Poznańskie i Galicja, w tychże samych warunkach klimatycznych i o podobnej glebie, produkujące o wiele więcej, niż Królestwo, ziemioplodów w stosunku do obszarów gruntów rolnych.

Jeżeli bowiem produkcję Królestwa przyjmiemy za jednostkę, to na podstawie danych statystycznych, okaże się, że Galicja produkuje półtora raza więcej ziemioplodów, a Poznańskie dwa i pół raza więcej.

Horoskopy więc dla przyszłości naszego życia gospodarczego po wojnie w uniezależnionej politycznie Polsce bynajmniej nie przedstawiają się tak beznadziejnie, jak to utrzymują nieopracowani pesymiści, zahypnotyzowani przedwojennymi stosunkami z Rosją.

Zapominają oni przytem, że trzeba brać pod uwagę i nasze rynki wewnętrzne, które znacznie się ożywią po wojnie.

Naturalnie, wszystko to zależy od naszej pracy i zabiegów, ale dobrze mówi znane nasze przysłowie ludowe, że bez pracy niema kłosa.

Jan.

Kronika

— Z Kom. Obchodu Kościuszkowskiego. Wczoraj pod przewodnictwem inż. Wagnera obradowała komisja wykonawcza Komitetu Kościuszkowskiego. Na posiedzeniu tem ustanowiono treść odezwy, która będzie rozdana mieszkańcom na pamiątkę obchodu, pozem postanowiono zwrócić się do ludności, aby w dniach obchodu udekorowano domy i mieszkania, czem kto będzie mógł, bez zbitych wydatków.

Ksiądz prałat Tymieniecki zawiadomił, że w poniedziałek w kościele św. Krzyża nabożeństwo odprawione zostanie: o godz. 8 rano dla dzieci szkół miejskich, o godz. 9 — dla młodzieży szkół średnich, o godz. 10 zaś nabożeństwo ogólne z biciem dzwonów. Po uroczystym zaś nabożeństwie w kościele św. Stanisława Kostki i poświęceniu tablicy pamiątkowej, odbędzie się zasadzenie obok kościoła pamiątkowego dębu.

— Z polskich kursów pedagogicznych. Wykłady na polskich kursach pedagogicznych rozpoczyna się około 22 b. m.

Komisja programowa kursów już opracowała program. Zasadniczo po dzieliła ona kandydatów na nauczycieli szkół miejskich, nie posiadających świadectw nauczycielskich, na dwie grupy: pierwszą — posiadających 6-klasowe wykształcenie zakładu naukowego średniego, druga — niżej 6-klasowego. Zajęcia grupy pierwszej trwać będą rok, drugiej — 1 i pół roku.

Uwzględnione są lekcje wzorowe i ćwiczenia praktyczne, prowadzone przez uczeszczałych na wykłady.

W końcu odbędą się egzaminy i wydane zostaną dyplomy świadectwa.

— Z Koła pomocy dla pogorzelców. Na odbytem wczoraj po południu posiedzeniu członków łódzkiego komitetu pomocy dla pogorzelców Rzgowa, skarbnik p. Chwalbiński odczytał sprawozdanie ze stanu kasy komitetu za ostatni okres czasu.

Następnie ks. kanonik Skowronek zawiadomił, iż z asygnowanych przez komitet łódzki na jego ręce 18,000 mk., rozdano wsparć 20-markowych przeszło dla 780 osób na ogólną sumę 17670 mk. W kwocie tej mieści się 2,000 mk., rozdanych pomiędzy rodziny żydowskie.

Wobec zarządzenia się przez pana Chwalbińskiego pełnienia urzędu skarbnika, z powodu braku czasu, uproszono go o piastowanie swego mandatu do następnego posiedzenia komitetu, na co tenże wyraził swą zgodę.

— W sprawie wypieku chleba. Na podstawie zawartej umowy z Komitetem Rozdziału Chleba i Mąki, piekarnie chrześcijańskie i żydowskie, którym powierzony został wypiek chleba, otrzymują po 7 mk. od każdego worka mąki za wypiek.

W teraźniejszych warunkach właściciele piekarni nie są w możności dalej wypiekać chleba. Wobec tego wystąpili oni ze zbiorowym podaniem do Komitetu Rozdziału Chleba i Mąki o podniesienie normy wynagrodzenia.

Podanie to Komitet Rozdziału Ch. i M. wraz ze swoją opinią skierował do Magistratu, który wyłonił specjalną Komisję dla zbadania sprawy i orzeczenia, do jakiej wysokości podniesiona ma być norma pobieranego przez właścicieli piekarni wynagrodzenia za wypiek chleba. Rozstrzygnięcie tej sprawy nastąpi w tygodniu bieżącym.

— Dyrekcja więzienna mieści się obecnie przy ulicy Pańskiej № 115.

Wypadki i kradzieże.

— Wykrycie kradzieży. Od dłuższego już czasu zwracały uwagę zarządu Stow. zawodowego robotników przemysłu włóknistego „Praca” braki w herbaciarni 1-ej przy ul. Gubernatorskiej № 26. Powzięto podejrzenie, że popełniana jest systematyczna kradzież artykułów spożywczych.

W celu wykrycia sprawcy tej kradzieży delegowano na miejsce członków Stow. pp. Kluczyńskiego i Króla, którzy pozostali w lokalu w ukryciu przez całą noc.

O godz. 5 i pół nad ranem, przysłano na gorącym uczynku stróża domu Michała Centa, który za pomocą podróbnego klucza zakrada się do herbaciarni.

Centa natychmiast aresztowano i oddano w ręce władz policyjnych.

Stwierdzono, że wartość skradzionych towarów wynosi przeszło 1000 marek.

Centa uprawiał kradzież w ciągu trzech miesięcy.

Ze związków i stowarzyszeń

— Ze Stow. Handlowców Polskich. Przy Stow. Handlowców Polskich, zorganizowane zostało Koło członków, którego zadaniem jest: 1) łączenie wszystkich członków do wspólnej pracy kulturalno-społecznej; 2) ożywienie życia umysłowego, podniesienie wartości pracy i dobrobytu kobiet; 3) udzielanie pomocy w zbiorowej pracy Stowarzyszenia; 4) zajęcie się dziećmi Stowarzyszonych; urządzanie dla nich pogadanek, wyłosek, zabaw, jak również opieka nad sierotami po zmarłych członkach Stowarzyszenia itp.

Liczba członków wynosi około 90.

— Ze Związku pracowników fryzjerskich. Wczoraj o godzinie 4-ej po południu w lokalu własnym odbyło się nadzwyczajne zebranie członków Związku pracowników fryzjerskich.

Przewodniczył p. J. Kowalewski. O stosunku pracowników do cechów referował p. Kautsch. Następnie uczono przez powstanie z m. se. pamięć po zmarłym członku związku, a. p. K. Słusarskim. Dalej odczytano list z cechu do związku w sprawie wywołania ulgowego na czeladnika. Zebrani na propozycję powyższą się nie zgadzają i uważają, że zadaniem związku jest stworzenie biura pośrednictwa pracy, które da gwarancję dostarczenia pracowników wykwalifikowanych, bez względu na przywileje cechu. Zebrani wyrazili zdanie, że jak dotąd, tak i nadal związek zawodowy winny prowadzić nieugiętą walkę z cechami, jako organizacją kapitalu, w celu zjednoczenia wszystkich robotników. Los związku wypadł

i narodowości pod sztandarem bezpartyjnych związków zawodowych.

W końcu uchwalono, aby w święta i niedziele pracować do 12 w południe.

— Ze Zgrom. majstrów krawieckich. Wczoraj po południu, w lokalu Rezerwy Rzemieślniczej, odbyło się, pod przewodnictwem p. Antczakowskiego, kwartałne zebranie członków zgromadzenia ośmiu majstrów krawieckich.

Przewodniczący przedłożył zebranym sprawozdanie z działalności Zarządu.

Następnie wybrano 4 członków, w osobach pp. T. Majewskiego, T. Adamkiewicza, G. Fallaka i St. Nowaka.

Uchwalono posyłać starania w miejscowej Szkole Rzemiosł, o otwarcie oddziału dla uczniów krawieckich. Postanowiono wziąć udział w uroczystości Kościuszkowskiej.

W końcu rozważano sprawę strajku pracowników, żądających 60 proc. podwyżki.

Wybrano 4 delegatów w osobach pp. Artura Wutkiego, Adolfa Keslera, Georgiana Błyna i A. Antczakowskiego i uchwalono zaproponować pracownikom: a) aby wszelkie wystąpienia natury ekonomicznej były komunikowane starzemu cechu krawieckiego i aby rozpoczęte roboty wykończyli. Na tych warunkach postanowiono podwyższyć im płacę o 25 proc., za wyłączeniem spodniarzy i kamizelkarzy.

Teatr i Muzyka.

Teatr Polski (Cegielniana 63)

Teatr Polski dał dziś „Słuby Penieńskie”.

Fredery.

W środę, na rzecz Polskiej Macierzy Szkolnej odegrały będzie „Kordjan”, Słowackiego.

Z Warszawy.

Reforma agrarna. — Pomnik Kościuszki.

W departamencie gospodarstwa społecznego utworzono wydział reform agrarnych. Kierownictwo powierzono p. Ludwikiewiczowi, byłemu dyrektorowi wydziału stowarzyszeń drobnych w C. T. R. Nowy wydział zajmie się sprawą podniesienia gospodarstwa rolnego przy pomocy państwa.

Departament urządził wkrótce kursa kandydatów na stanowiska komisarzy agrarnych.

— Ku czci Tadeusza Kościuszki, stanął ma w Warszawie pomnik. Dla zapoczątkowania funduszu pomnikowego warszawski komitet obchodu Kościuszkowskiego wydał nalepki artystyczne z podobizną Kościuszki. Nalepki te będą sprzedawane w Warszawie i w całym kraju, by w dniu setnej rocznicy zgonu Naczelnika ozdobiły, jako skromna, ale powszechna pamiątka wszystkie domy polskie, każde okno, czy w chacie czy w pałacu.

Nalepki nabywać można w biurze komitetu. Cena nalepki 20 fenigów. Zamówienia z prowincji przyjmuje komitet.

Wywody gen. Corsi.

„Tribuna” zamieszcza następujące wywody gen. Corsi: Wszystkie razem wzięte operacje angiłków i francuzów, prowadzone od roku na froncie zachodnim, zamierzają właściwie nie do przerwania frontu niemieckiego, lecz do upartego niszczenia, krępowania i wyczerpania woiat nowych sił bojowych przeciwnika, zdobywania coraz nowych linii, przyczem pośpieszenie na tyłach budowane linie obronne mogą stawić coraz słabszy opór, tak iż można oczekiwać nadejścia momentu, w którym Niemcy zostaną zmuszeni do nowego znacznego cofnięcia się. Niestety, mają oni tak wielkie przestrzenie za sobą, że mogą ustępować militarnie, nie będąc pobitymi strategicznie. Istotnie taktyczna porażka niemożliwa jest na froncie zachodnim w drodze zdobycia terenu. Walka artyleryjska woiat czyni niezbędnymi paury w celu dokonywania przesunięć, taktyczne punkty obronne przeszkadzają przerzucaniu fal atakujących, ogień zaporowy artylerji niemieckiej pozwala Niemcom cofać się. Poza ich frontem niema żadnego decydującego obiektu walki i oddali oni tylko zdobyte terytoria. Dla akcji decydującej przewaga liczbowa musiałaby być tak potężna, żeby jednocześnie mogły być prowadzone na całym froncie tak skuteczne natarcia, jakie obecnie dokonywane są w poszczególnych miejscach. Będzie to miało miejsce w tym wypadku dopiero, kiedy na froncie staną wzy-
de-silw bojowe amerykańskie. Wal-

ka obecna polegająca na coraz dal-szem osłabieniu nieprzwyjciela pod względem liczbowym i moralnym, służy tylko za przygotowanie do tej akcji. Siła niemieckich „przeciwników na lewym skrzydle wskazuje, że napór francuski pod Verdun i w Szampanji jest im szczególnie nie-miły. Wobec angiłków musieliby się cofnąć najwyżej na linię Mozy, w najgorszym razie nastąpiłoby lokalne zagrożenie armji okupacyjnej w Belgji, natomiast przerwanie ze strony francuzów rozbiłoby front niemiecki na dwie części i obnażyło ważne obiekty bojowe.

Okazje do decydujących pod względem militarnym i politycznym czynów stwarza natomiast front inny. Operacje włoskie mają na celu nie-tylko wyczerpanie przeciwnika, lecz również w kierunku dwóch decydujących celów — Latbachu i Tryestu. Cofnąć się o jedną stopę oznacza to dla austriaków prawdziwą stratę, a cele leżą o wiele głębiej pozalinfami, niżli na froncie zachodnim. Po stronie przeciwniej stoi słabszy sprzymierzeniec państw centralnych, po-zhawiony moralnego poparcia jednolitego kraju poza sobą. Niemiecocy krytycy wojskowi znają słabe strony tego frontu i obawiają się, żeby o-gólny plan wojenny koalicji niebył skierowany do zjednoczonego ataku decydującego w tem miejscu.

P. P.

Wojna.

Komunikat niemiecki.

BERLIN. (Urzędowo).

Wielka Kwatera Główna 8-go października:

Zachodnia widownia wojny.

Front wojsk gen. feldmarszałka Ks. Rupprechta Bawarskiego

Akcia bojowa we Flandrii była wczoraj od południa do wieczora miedzy lasem Houthoult a drogą Menin — Ypres znacznie spokojowa. Silny opór huraganowy poprzedził angielskie natarcie częściowe, podjęte na niektóre odcinki frontu bojowego. Przygotowane przez przeciwnika oddziały szturmowe nie posunęły się nigdzie naprzód, — nasza akcja obronna powstrzymała je w polu wyrw.

Front Niemieckiego Następcy Tronu.

Po obu stronach drogi Laon — Solssone prowadzono walkę działową pomiędzy grzbieciem Aillette a płaskowzgórzem na południe od Pargny z wielką gwałtownością.

Wieczorem pod Vauxaillon ruszyło naprzód kilka kompanji francuskiej. Odparto je ogniem.

Na wschód od Mozy stanowiska nasze, oraz teren poza niemi, między Samogneux a Bezonvaux, znajdowały się pod silnym ogniem. Artylerja nasza powstrzymała natarcie, które francuzi przygotowali na południ-zachód od Beaumont.

Wschodnia widownia wojny.

oraz

Front macedoński.

Żadnych większych operacji bojowych nie było.

Pierwszy General-Kwatermistrz Ludendorff.

Komunikat angielski.

LONDYN, 6.X. Sprawozdanie z 6.X. Ważniejsze walki piechoty nie zdarzyły się dzisiaj na froncie bojowym. Wojska nasze utwierdziły swoje pozycje. Z reszty frontu angielskiego nie ma doniesienia. Liczba jeńców, zabranych wczoraj rano, wynosi 4446, w tem 114 oficerów.

Sprawozdanie wieczorne z dnia 6 października: Artylerja nasza czynna była przez cały dzień na całym froncie bojowym. Artylerja nieprzyjacielska skierowała czynność swą szczególnie przeciwko naszym nowym pozycjom na grzbiecie pagórków pod Broadmead w kierunku południo-

wym, ale kontraktów nie podejmowano. W ciągu ostatnich 24 godzin sprowadzono dalszych 380 jeńców. Z reszty frontu angielskiego nie nadeszły żadne ważniejsze doniesienia.

Wieści z Rosji.

Re wizja traktatów.

Pet. ag. tel. donosi: Na tajnym posiedzeniu parlamentu prowizorycznego Ceretelli oświadczył m. inn., że przy okazji narad przedstawiciele demokracji, przemysłu moskiewskiego i kadetów z rządem, uzyskano obietnicę aprobaty ządania delegatów delegatów demokratycznych co do najenergiczniejszych kroków do zwołania konferencji koalicyjnej w celu rewizji traktatów, przy udziale delegacji demokracji.

Sygnalizowana już formuła charakteru parlamentu prowizorycznego i jego kompetencji przyjęta została 109 głosami przeciwko 84, przy 22-ch powstrzymujących się od głosowania.

Credo Kaledina.

W Nowoczerkasku wystąpił z wyjaśnieniami w kole wojskowym generał Kaledin. Podczas mowy ataman się rozplakał, zaklinając się, iż mówi prawdę i zaręczał to słowem honoru. Z powodu wystąpienia Kornilowa, generał powiedział, że sąd jeśli będzie bezstronny, to oświadczy, iż Kornilow jest z przekonania stronnikiem republiki demokratycznej.

— Jesteśmy—oświadczył Kaledin—ideowymi sojusznikami. Nie obawiam się powiedzieć tego. Nasze poglądy—na pierwszym planie dobro ojczyzny. Insynuacja, że Kornilow i Kaledin organizują rokosz, aby przywrócić nstrój dawny, jest to kłamstwo bezczelne. Kto przeżył w armji 1915 r. ten nigdy nie zapragnie powrotu dawnego ustroju.

Rząd a parlament prowizoryczny.

Pet. Ag. Tel. donosi: Na tajnym posiedzeniu Ceretelli wyłożył przebieg rokowań delegatów konferencji demokratycznej, przedstawiciele przemysłu moskiewskiego i partji kadetów z członkami rządu. Zakomunikował on, że narady doprowadziły do szybkiego porozumienia we wszystkich kwestiach, za wyjątkiem sprawy odpowiedzialności gabinetu przed parlamentem prowizorycznym, która to kwestja wywołała ożywione debaty.

Zjednoczono się na gruncie rezolucji, głoszącej, że parlament prowizoryczny zwołany jest oficjalnie przez rząd i ma prawo do interpelowania rządu, który musi udzielać odpowiedzi. Rząd formalnie i prawnie nie jest odpowiedzialny przed parlamentem prowizorycznym, ale żaden gabinet nie może istnieć bez zaufania parlamentu prowizorycznego.

Obchody Kościuszkowskie.

Według doniesień dzienników kijowskich, przy polskim Komitecie wykonawczym w Kijowie wyłoniona została specjalna komisja, której polecono zorganizować w całym kraju odpowiednie uroczystości Kościuszkowskie, oraz zająć się przygotowaniem wydawnictw, odpowiadających rocznicy i przeżywanym chwilom.

Telegramy.

W sprawie mowy hr. Czernina.

BERLIN.—Jak donoszą z Wiednia, na posiedzeniu parlamentu austriackiego z dn. 5 b. m., poseł Pik i towarzysze wnieśli interpelację w sprawie mowy ministra spraw zagranicznych, hr. Czernina, wygłoszonej w Budapeszcie. Interpelanci żądają, aby rząd, czy jest gotów użyć swego wpływu, aby także sprzymierzeńcy zaministrowali zgodę na wywody hr. Czernina; czy rząd gotów jest postarać się o to, aby treść mowy hr. Czernina była w odpowiedniej mierze notyfikowana mocarstwom nieprzyjacielskim; czy jest gotów wpłynąć na ministra spraw zagranicznych, aby w uzupełnieniu tej mowy zajął oficjalne stanowisko także co do prawa ludów stanowienia o sobie; w końcu, czy rząd go-

tów jest zwrócić uwagę ministra spraw zagranicznych, że odpowiadałoby więcej tego stanowisku i dodałoby anaczenia jego oświadczeniom, gdyby takich politycznych mów nie wygłaszał na bankietach, lecz wobec przedstawicieli ludów w ciążach międzynarodowych.

Marki finlandzkie.

BERLIN.—Przez Sztokholm donoszą z Petersburga: Jak się dowiadują „Birtewija Wiedomosti”, rząd finlandzki postanowił, dla zaznaczenia niezależności Finlandji, zaprowadzić od dnia 14 b. m. własne, finlandzkie znaczki pocztowe przy korespondencji wewnętrznej, a od 14 stycznia 1918 r. także przy korespondencji z zagranicą i Rosją.

Walki w Afryce wschodniej.

BDRLIN.—Z Londynu donoszą: Według wiadomości, otrzymanych z Afryki wschodniej przez agencję Reutersa, walki skupiły się teraz w jednym kącie kolonii. Trudność apro wizacji wojska przewyższała zupełnie. Anglii zajęli Masindje, o 62 mile na południowo-zachód od portu Kilwa-Kiwindje. Jazda stoi pod Mbembkuru, o 120 mil na południowo-zachód od Kiswera. Posuwając się z Lindji w kierunku południowo-zachodnim, dotarto do Tandall. Obsadzono Mikindani i ujścia rzeki Rowuma. Portugalczycy panują nad rzeką od Tondoru do wybrzeża. Anglii zajmują Tonduru, belgijczycy znajdują się w odległości niewielu

km 86, Kijów 22 i okręg Doński 17 członków.

Samowola.

HELSINGFORS, 8.10. (w). P.A.T. Komisja ogólna lotniczych i morskich sił wojskowych Finlandji zawiadomiła o uchwale swej w sprawie przeprowadzenia kontroli działalności wszystkich władz rządowych, oraz poleciła senatowi, aby uchwalił tę podać do wiadomości publicznej. Senat proponując tę atamowozą odrzucił i polecił prokuratorji senatu przeprowadzić śledztwo i zastosować środki, któreby nie dopuściły do powtórzenia tego rodzaju bezprawnych wykroczeń w przyszłości.

Ucieczka nurkowca.

MADRYT 8. X (W). Internowana w Kadyksie od dnia 9 września łodzi podwodnej nr. 293 udało się ostatniej nocy wymknąć z miejsca przymusowego pobytu. Prezes ministrów usunął od pełnienia obowiązków wszystkich odpowiedzialnych oficerów marynarki wyższych stopni.

Echa kataklizmu w Japonji.

TOKIO, 8.10. (w). Agencja Reutersa donosi: Lista ofiar katastrofy rośnie szybko.

Wyrządzone przez tajfun szkody są tak wielkie, że zaledwie dadzą się one w przybliżeniu obliczyć. Przymusownie obliczają je na 100 milionów jenów zgorą. Co się tyczy ofiar w ludziach, to w samej tylko prefekturze Tokio zginęło przeszło 500 osób. Zburzonych zostało 8000 domów, a 150000 zabudowań zniszczyła woda, tak, że 290000 ludzi pozostaje bez dachu. Wiele wiosek w okolicy Tokio zostało doszczętnie zrujnowanych. W Sunnamur znaleziono 3000 trupów. Cała ludność pewnej wysypki, składająca się z 300 ludzi została wraz z samą wyspą pochłonięta przez fale morskie.

Perspektywy handlu szwedzkiego w Rosji.

„Stockholms Dagbladet” pisze: Ten, kto śledzi nastroje, panujące w świecie handlowym, nie może nie zauważyć otrzeźwienia, jakie nastąpiło po różnych nastrojach z początku wojny. Jak również wogóle różnego ujmowania sprawy latwości, z jaką przemysł szwedzki mógłby stać się twardą stopą w Rosji. Najwykciejszym błędem było przecenianie antypatii, panującej pomiędzy krajami, prowadzącymi wojnę, a które — jak sędzono — będą trwać jeszcze przez jakiś czas po zawarciu pokoju. Zapomina się przytem, w jak małym stopniu ustrój narodowe ma znaczenie w stosunku do interesów gospodarczych i handlowych.

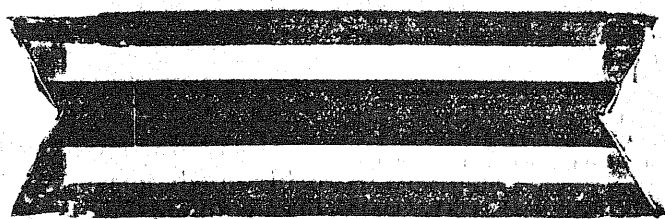
Kiedy ma być pokryte zapotrzebowanie publiczności i zaspokojony jej smak po cenach niskich, nie zapytuje ona gdzie towar został wytworzony.

Wojna dała nam wiele okazji stwierdzenia tego doświadczenia i spróbowania popularnego poglądu o współzawodnictwie niemieckiem po wojnie. Interesy handlowe przodują przed uczuciami politycznymi. Pod tym względem powinniśmy wystarczać wskazanie na znaczenie handlu tranzytowego podczas wojny przez Szwecję pomiędzy Niemcami i Austrią z jednej strony, a Rosją z drugiej, handel, który tylko w nieznacznym stopniu zmniejszony był przez podwyższone cła od towarów pochodzenia nieprzyjacielskiego. Jest zatem rzeczą nader niepewną spekulowanie na nieścisłości narodowej.

Jedną z przyczyn, dlaczego te spekulacje chybiły cel, polega na tem, że Niemcy umieli w tak świetny sposób uczynić się niezastąpionymi. Miał to miejsce zjawisko wprost wzajemnego oddziaływania, kiedy publiczność rosyjska gustu swa skierowała ku fabrykantom niemieckim. Wbrew wszelkim ograniczeniom rosyjski świat handlowy stał się usiłował, za pośrednictwem szwedzkiego, a w większości wypadków żydowskich pośredników zaopatrywać się w towary niemieckie.

Szwedzki świat handlowy musi sobie jasno uświadomić, że po wojnie, zarówno jak i dawniej, należy liczyć na silne współzawodnictwo, które do pewnego stopnia skłania się jeszcze przez dążenie do zdobycia straconych terenów. Obecnie mamy sposobność wprost jedyną wkroczenia na rynek rosyjski, czy jednak nowe stosunki będą trwałe, zależy to w zupełności od naszych domów wywozowych i przemysłowców. Ci ostatni właśnie muszą się przystosować do specyficznych właściwości rynku rosyjskiego i za pomocą dostarczania towarów pierwszej klasy po cenach konkurencyjnych utrzymać się na nowo-odwzyskiwanych terenach.

Mozemy wprowadzić z zadowoleniem stwierdzenie stałe polepszanie się naszej techniki wywozowej, z drugiej jednak strony musimy znowu powrócić, że jeszcze jesteśmy daleko od tego. Trwa wciąż jeszcze niezdołność szwedzkiej chwytania okazji w lot i niechęć do poddawania się takimiśkolwiek utrudnieniom, kiedy idzie o nową gałąź fabrykacji. Nie jest bynajmniej rzeczą niezwykłą, kiedy jakaś firma wywozowa, po próbach próbach zainteresowania tuzina fabrykantów, w rezultacie jest zmuszona poprosić o wkładkę zaręczynową zapłatę. Wszystkie te

Ani namysłu ani wahania

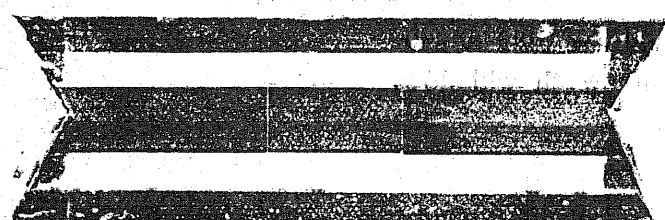
być nie powinno!

Teraz chodzi tylko o
czyn! — —

Jeżeli każdy z osobna —
bez wyjątku — nateży swe siły,
będzie wtedy miała i ta pożyczka
wojenna wielki sukces, który
mieć powinna.

Gdyż nie tylko granatami
można doprowadzić do końca za-
żartą walkę; wynik będzie dopie-
ro zależał od ponownej oznaki na-
szej niezłomnej siły ekonomicznej.
Tylko w ten sposób zmusimy na-
szych wrogów do rozsądku.

Dlatego podpisuj!

Czecheldze prezesem parlamentu.

SZTOKHOLM, 8. X. Pet. ag. tel. donosi: Parlament prowizoryczny, który przedwczoraj zebrał się w gmachu ratusza, wybrał Czecheldzego na przewodniczącego. Prezydium parlamentu składa się z 10 członków, wśród których znajdują się byli ministrowie Aksentiew i Czernow, oraz bolszewicy Trocki i Kamieniew.

Przewodniczący zaproponował rozważenie sprawozdania delegacji parlamentu prowizorycznego o jej rokowaniach z rządem w sprawie nowego ukształtowania władzy rządowej.

Przyjęto 105 głosami przeciwko 70 wniosek Ceretelli o do prowadzenia narad z wykluczeniem jawności.

mil od Mahenge. Litale i Mossessi są obecnie jedynymi ważnymi punktami w posiadaniu przeciwnika, osaczane są jednak coraz bardziej z dniem każdym.

Telegramy własne

(Ag WAT z ostatniej chwili).

Lista członków konstytuancy.

PETERSBURG 8. X. (W) Dziennik obwieszczeń rządu tymczasowego opublikował listę urzędową członków konstytuancy, która obejmuje ogółem 780 okręgów wyborczych. Z główniejszych okręgów — Petersburg — wybiera 20 Moskwa 19. Kau-

b. p.

inżyniera.

**Dyrekcja i Ciało Pedagogiczne
Łódzkiej Szkoły Technicznej.**

b. p.

inżyniera,

W zmarłym straciliśmy światłego i oddanego nam profesora. Cześć jego pamięci!

**Słuchacze
Łódzkiej Szkoły Technicznej.**

(Poczta Pol.)

LOS Y
Klasowej Loterii
Legionów Polskich
do II-ej klasy
już nadeszły.
Do nabycia w Administracji „N.
Kurjera Łódzkiego“, Zachodnia 37

Druk „N. Kurjera Łódzkiego” Zachodnia 37.